

eneste, der havde nogen Bestemmelsesret, at de aldeles ingen havde, men at de i øvrigt vare overbeviste om, at det Forslag, som Enterne havde fremsat og Krigsbestyrelsen tiltraadt, var overordentlig praktisk, at det var i Enternes Interesse, og at deres afdøde Fader ingenlunde havde haft til Hensigt at konfigurere Enterne i en bestemt Ejendom i Viktoriagade men at gøre noget, der kunde være til Nytte for dem med Hensyn til Frihøi, samt at det derfor var meget naturligt og hensigtsmæssigt at foretage denne Foranstaltning. Man lod derfor Ejendommen vurderet af Ingeniørforpset og kom til den Erkendelse, at den rimeligvis kunde ansættes til en Værdi i Handel og Wandel af mellem 40,000 og 45,000 Kr. Dernæst forespurgt man atter hos Enterne, om de, under Forudsætning af, at Ejendommen kunde udbringes til den Sum, hvortil den var vurderet, vilde være tilfredse med en Ordning, hvorefter de i Huslejegyldtgørelse — efter Fradrag af, hvad vedkommende Invalide eller Underofficer, Inspektøren, skulde have — erholdt, hvad der kunde indkomme i Rente af denne Kapital. Dertil erklærede de sig villige, og Krigsbestyrelsen erholdt dernæst allerhøjeste Resolution for at skride til en saadan Auktion. Ved 1ste Auktion blev der budt 53,000 Kr. for den; men da jeg fandt det rigtigt at gøre, hvad jeg kunde, for at faa saa stort et Beløb som muligt, bestemte jeg mig til, at lade 2den Auktion afholde, haabende paa, at der skulde komme et større Beløb ind. Der kom dog ikke mere end 53,000, og nu er dette Bud approberet. Stiftelsen er altsaa bleven solgt for et større Beløb end paaregnet, og der er derfor Grund til at tro, at den gennemførte Foranstaltning i alle Henseender har været meget heldig. Jeg beder Tinget undskyld, at jeg har opholdt mig saa længe ved disse Enkeltheder, men paa Grund af den Maade, hvorpaa dette Forhold er fremdraget, har jeg troet det rigtigt at give saa fylldige Oplysninger som muligt.

Jeg gaar nu over til de Vædringsforslag, der ere stillede til § 27 IV. Derksom ærede Medlemmer ville se paa de opførte Konti, ville de finde, at de væsentligst vedrøre Indkøb og Foranstaltninger til Gavn for det mobile Forsvar, og de ville tillige finde, at de fleste Foranstaltninger ere af den Beskaffenhed, at den aldeles overvejende Del af disse Bevillinger ville komme Landet til Gode, ville blive anvendte til Indkøb og Arbejder, der kunne foretages her hjemme. Dette gælder saaledes om det første Punkt, hvortil der er stillet Væ-

dringsforslag under 264 og 265. Der er Forholdet det, at Emnerne til det paagældende Skjts indløbes i Udlandet, men at hele Fabrikationen kommer Hjemlandets Industri og de danske Arbejdere til Gode. Det er altsaa ikke Tilfældet her som ved tidligere Indkøb af sværere, større Kalibre, at man har været nødsaget til at lade Kanonerne komme fra Udlandet. Med Hensyn til Nr. 266 og 267 kan jeg ikke undlade at gøre opmærksom paa, hvad jeg maaste tidligere burde have gjort — og hvad jeg nærmest vil bede den ærede Bureauchef lægge Mærke til — at der er en Trykfejl i Finansloven, der, som Følge deraf, ogsaa findes i de nævnte to Vædringsforslag. Der tales nemlig om 12^{m/m} Haubitser, men det skal være 12^{cm} Haubitser. Det andet er i og for sig meningsløst.

Under Nr. 268 er der fremsat et Vædringsforslag, som knytter sig til Krigsministeriets Forslag om en Bevilling af 85,000 Kr. til Anskaffelse af røgtrit Krudt. Dette Beløb er foreslaaet nedjat med 15,000 Kr. Jeg skal herved gøre opmærksom paa, at Bevillingen er begært navnlig for at skaffe Feltartilleriet en Reservebeholdning af røgtrit Krudt, hvortil det i høj Grad trænger, og som ikke vil kunne undværes i Tilfælde af Krig. Det gaar her som med de andre Forslag om Medsættelser, at disse ville bevirke, at den paagældende Anskaffelse maa udstrækkes over et længere Tidsrum, end Krigsministeriet har paaregnet. Det samme gælder med Hensyn til Granatkartæskerne. Disse spille under de nuværende Forhold en ganske overordentlig Rolle, og i fremmede Artillerier er der stet saa store Fremskridt med Hensyn til Fabrikationen af dem, at vore Granatkartæsker staa meget langt tilbage for deres. Det er derfor nødvendigt at gaa over til en ny Konstruktion; men Følgen af den Medsættelse, der er foreslaaet af Hvertallet, vil jo være, at det vil vare et Aar længer, inden man bliver i Stand til at begynde derpaa. Det samme gælder om Fabrikationen af Geværer og Anskaffelsen af Patroner til Geværer. Jeg skal i denne Henseende for Geværernes Vedkommende gøre opmærksom paa, at vi ved det sidste Finansaars Slutning kun havde en Beholdning af 43,500, medens et Antal af 60,000 Geværer dog er det, man nødvendig maa se at komme op til. Det vil imidlertid gaa langsomt med Forøgelsen, naar man ikke forhøjer Bevillingen paa passende Maade. Forholdet er det, at Arbejdslønnen ved et Gevær er omtrent 30 Kr., Materialet koster omtrent 20 Kr. og Værktøj, Bedligeholdelse, Kul, Die og